

<p>Nazwa projektu ustawa o efektywności energetycznej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo wiodące - Ministerstwo Gospodarki Ministerstwo współpracujące – Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tomasz Tomczykiewicz</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Dąbrowski Dyrektor Departamentu Energetyki Tomasz.Dabrowski@mg.gov.pl +48 22 693 57 52</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE</p> <p>Nr w wykazie prac UC 126</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Brak spójności polskiego porządku prawnego z prawodawstwem UE, polegający na

1. braku wyznaczenia celów w zakresie efektywności energetycznej na 2020 r. poprzez ustalenie ram prawnych,
2. braku środków służących wspieraniu efektywności energetycznej, zapewniających osiągnięcie celów klimatyczno-energetycznych na 2020 r. oraz dalszą poprawę efektywności energetycznej po roku 2020.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W odniesieniu do problemu nr 1 rekomenduje się wprowadzenie przepisów prawnych ustalających cele w zakresie oszczędności energii do 2020 r. dla sektora publicznego oraz w odniesieniu do systemu świadectw efektywności energetycznej.

W odniesieniu do problemu nr 2 rekomenduje się wprowadzenie przepisów prawnych określających:

- krajowy plan działań w zakresie efektywności energetycznej,
- zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej,
- zasady uzyskania i umarzania świadectw efektywności energetycznej,
- zasady sporządzania audytu efektywności energetycznej oraz zasady przeprowadzania audytu energetycznego przedsiębiorstwa.

Rezultatem wdrożenia proponowanych rozwiązań będzie poprawa efektywności energetycznej polskiej gospodarki, a także zapewnienie realizacji celów na rok 2020.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Termin implementacji dyrektywy został ustanowiony na dzień 5 czerwca 2014 r. Do chwili obecnej jednak większość państw członkowskich UE nie transponowało przedmiotowej dyrektywy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Instytucje publiczne szczebla rządowego	204 budynki	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju, notyfikacja podejścia alternatywnego w zakresie implementacji art. 5 dyrektywy 2012/27/UE,	Obowiązek pełnienia wzorcowej roli w zakresie efektywności energetycznej.
Instytucje publiczne szczebla lokalnego	55 000¹	Według informacji zawartych w opracowaniu Instytutu Badań nad Gospodarką	Zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE państwa członkowskie zachęcają

¹ Prawdopodobnie liczba tych jednostek i instytucji uległa do dnia dzisiejszego zwiększeniu (obecnie nie są prowadzone statystyki liczby wszystkich jednostek sektora finansów publicznych).

		Rynkową z 1999 roku pt. <i>Zakres sektora publicznego w Polsce</i> (autorzy: E. Malinowska, W. Misiąg, A. Miedzielski, J. Pancewicz);	instytucje publiczne, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym, z należyтым uwzględnieniem ich odpowiednich kompetencji i struktury administracyjnej, aby: <ul style="list-style-type: none"> - naśladowały wzorce postępowania ich instytucji rządowych polegające na nabywaniu jedynie produktów i usług o bardzo dobrych właściwościach w zakresie efektywności energetycznej, - przyjęły plan na rzecz efektywności energetycznej zawierający szczegółowe cele i działania w zakresie oszczędności energii i jej efektywności, - wprowadziły system zarządzania energią, obejmujący audyty energetyczne, - w stosownych przypadkach korzystały z przedsiębiorstw usług energetycznych i umów o poprawę efektywności energetycznej do finansowania renowacji i wdrażania planów utrzymania lub poprawy efektywności energetycznej w perspektywie długoterminowej.
Duże przedsiębiorstwa	2583 ²	<i>Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2012 r.</i> , GUS	Obowiązek sporządzenia audytu energetycznego do dnia 5 grudnia 2015 r. oraz co najmniej co cztery lata od daty poprzedniego audytu energetycznego. Według informacji uzyskanych m.in. z NFOŚiGW, KAPE, NAPE, koszt sporządzenia audytu energetycznego może wahać się od 12 tys. PLN do nawet kilkuset tysięcy PLN, w zależności od specyfiki danego przedsiębiorstwa.
Sprzedawcy energii odbiorcom końcowym	Liczba podmiotów sprzedających ciepło do odbiorców końcowych – ok. 400 Liczba podmiotów sprzedających gaz do odbiorców końcowych – ok. 15 Liczba podmiotów sprzedających energię	Sprawozdanie URE-C1, Sprawozdanie z działalności Prezesa URE za rok 2013 <i>Questionnaire on European electricity market indicators</i> , Eurostat 2012	Obowiązek w zakresie realizacji określonego poziomu oszczędności energii.

² Zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE duże przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo, które zatrudnia więcej niż 250 pracowników i którego roczny obrót nie przekracza 50 milionów EUR lub całkowita roczna kwota bilansowa nie przekracza 43 milionów EUR. Podana wartość liczbowa jest wartością szacunkową. Została oszacowana na podstawie danych dotyczących przychodów dużych przedsiębiorstw wskazanych w publikacji GUS „Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2012 r.”

	elektryczną do odbiorców końcowych - 145		
Odbiorcy przemysłowi	31	Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 41 /2013 w sprawie wykazu odbiorców przemysłowych na rok 2014	Zgodnie z art. 11 ustawy przedsiębiorcy przemysłowi mogą skorzystać z realizacji obowiązku poprawy efektywności energetycznej poprzez złożenie oświadczenia o zrealizowaniu przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, dających efekt w postaci ograniczenia zużycia energii elektrycznej w przeliczeniu na wielkość produkcji (1,5%).
Dostawcy środków poprawy efektywności energetycznej tj. Przedsiębiorstwa Oszczędzania Energii – ESCO	40	Centrum Badań i Innowacji Pro-akademia, <i>Analizy i ekspertyzy dotyczące sporządzenia i oceny Krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej</i>	Przewiduje się, iż projekt ustawy stworzy popyt na przedsięwzięcia w zakresie poprawy efektywności energetycznej oraz w zakresie sporządzania audytów efektywności energetycznej
Podmioty sporządzające audyty efektywności energetycznej	1300 zrzeszonych ³	Według informacji uzyskanych od <i>Zrzeszenia Audytorów Energetycznych</i>	W projekcie ustawy określone zostaną zasady sporządzania audytów efektywności energetycznej, a także weryfikacji tych audytów.
Gospodarstwa domowe	13,5 mln	GUS, <i>Zużycie energii w gospodarstwach domowych w 2012 r.</i>	Projekt ustawy będzie pośrednio oddziaływał na te podmioty. Pośrednio podmioty powinny osiągnąć korzyści z projektowanej regulacji, gdyż wzrośnie poziom bezpieczeństwa energetycznego kraju i będzie niższy poziom zanieczyszczeń generowanych w procesie wytwarzania, przesyłu i wykorzystywania energii.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Ponadto projekt ustawy planuje się uzgodnić z następującymi instytucjami:

- Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”,
- Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- Forum Związków Zawodowych
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
- Business Center Club,
- Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej,
- Związkiem Rzemiosła Polskiego.

³ Według informacji ZAE spośród 1300 zrzeszonych audytorów, aktywnych jest ok. 500.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	0	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	0	0	0	ok. 142 mln
budżet państwa	0	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	20,3 mln	0	0	0	ok. 142 mln
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	0	1,9 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	ok. 18 mln
budżet państwa	0	1,9 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	1,8 mln	ok. 18 mln ⁴
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem	0	+18,4	+18,5	+18,5	+18,5	+18,5	+18,5	+18,5	+18,5	-1,8 mln	-1,8 mln	-1,8 mln	+124 mln
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	budżet państwa,												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Jak wskazano w pkt 1 projekt ustawy ma na celu dostosowanie polskiego porządku prawnego do prawodawstwa UE. W związku z tym projekt ustawy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyznacza cele w zakresie efektywności energetycznej na 2020 r. - wprowadza środki służące wspieraniu efektywności energetycznej, zapewniających osiągnięcie celów klimatyczno-energetycznych na 2020 r. oraz dalszą poprawę efektywności energetycznej po roku 2020. <p>Należy podkreślić, iż rozwiązania oraz cele zawarte w projekcie ustawy nie wykraczają poza zakres dyrektywy 2012/27/UE.</p> <p>Przedmiotowy projekt ustawy ma na celu przyczynienie się do realizacji celu UE w zakresie efektywności energetycznej, ustalonego w ramach pakietu klimatyczno-energetycznego tj. celu zmniejszenia zużycia energii pierwotnej w UE o 20% w odniesieniu do prognoz na rok 2020 wg. scenariusza <i>business as usual</i>.</p> <p>W związku z tym art. 3 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE zobligował państwa członkowskie do ustalenia krajowych celów indykatorywnych na rok 2020, które przyczynią się do realizacji ww. celu dla UE.</p> <p>Zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE, Polska notyfikowała Komisji Europejskiej krajowy cel indykatorywny w zakresie efektywności energetycznej na 2020 r. Cel ten został także określony w <i>Krajowym Planie Działań dotyczącym efektywności energetycznej dla Polski 2014</i>. Cel indykatorywny w zakresie efektywności energetycznej dla Polski rozumiany jest jako osiągnięcie, w latach 2010-2020, ograniczenia zużycia energii pierwotnej o 13,6 Mtoe, co w warunkach wzrostu gospodarczego oznacza także poprawę efektywności energetycznej gospodarki. Cel na rok 2020 został ustalony na podstawie danych opracowanych w ramach</p>												

⁴ Należy zauważyć, iż zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE wzorcowa rola sektora publicznego jest realizowana do roku 2020.

analiz i prognoz przeprowadzonych na potrzeby dokumentu rządowego „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku”. Z analiz tych wynika, że ograniczenie zużycia energii pierwotnej będzie rezultatem szeregu już wdrożonych przedsięwzięć, jak również realizacji ambitnych działań służących poprawie efektywności energetycznej zapisanych w polityce energetycznej państwa.

Tabela nr 1. Cel w zakresie efektywności energetycznej na 2020 rok ustalony na podstawie dyrektywy 2012/27/UE

	Cel w zakresie efektywności energetycznej
	Ograniczenie zużycia energii pierwotnej w latach 2010-2020 (Mtoe)
2020	13,6

Należy podkreślić, iż na chwilę obecną krajowy cel w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020 nie ma charakteru obligatoryjnego.

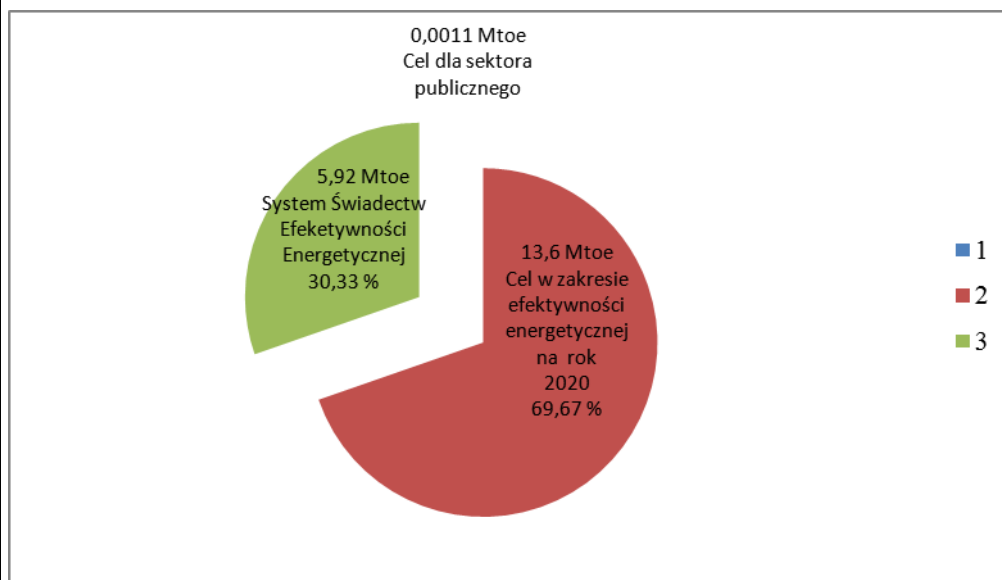
Z uwagi brak obowiązkowego charakteru, podana w powyższej tabeli orientacyjna wartość docelowa oszczędności energii na rok 2020, nie została wprowadzona do projektu przedmiotowej ustawy.

Niemniej jednak ustawa wprowadza dwa obowiązkowe cele w zakresie efektywności energetycznej tj. w odniesieniu do systemu świadectw efektywności energetycznej oraz cel dla instytucji rządowych w ramach pełnienia przez nie wzorcowej roli w zakresie efektywności energetycznej. Wynikają one wprost z przepisów dyrektywy 2012/27/UE.

Tabela nr 2. Cele w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020, określone w projektowanej ustawie o efektywności energetycznej

	Cele w zakresie efektywności energetycznej wyrażony w projektowanej ustawie
System świadectw efektywności energetycznej	3,67 Mtoe energii finalnej (tj. 5,92 Mtoe energii pierwotnej - przyjęto współczynnik konwersji – 0,62 średnio dla gospodarki)
Wzorcowa rola instytucji rządowych	1100 toe energii pierwotnej

Wykres nr 1. Udział celów w zakresie efektywności energetycznej dla systemu białych certyfikatów oraz dla sektora publicznego w realizacji orientacyjnego celu na rok 2020

Ad 1 – cel dla sektora publicznego 1100 toe, tj. 0, 0011 Mtoe – udział w realizacji celu na rok 2020 - poniżej 1 %

Ad 3 – cel w ramach systemu świadectw efektywności energetycznej 5,92 Mtoe – udział w realizacji celu na rok 2020 – ok. 30 %

Przy założeniu realizacji ww. celów w zakresie świadectw efektywności energetycznej oraz celu w zakresie wzorcowej roli sektora publicznego, wskazanych w projektowanej ustawie, zrealizowane zostanie ok. 30 % orientacyjnego celu w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020.

System świadectw efektywności energetycznej – cel w zakresie efektywności energetycznej

Art 7 dyrektywy 2012/27/UE zobowiązuje Państwa Członkowskie UE do ustanowienia systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej lub do zastosowania alternatywnych środków, w celu osiągnięcia określonej docelowej wielkości oszczędności energii wśród odbiorców końcowych. Oszczędności energii, które mają zostać osiągnięte w ramach systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej lub dzięki alternatywnym środkom stosowanym zgodnie z art. 7 ust. 9 dyrektywy 2012/27/UE, muszą być co najmniej równoważne osiągnięciu przez dystrybutorów energii, lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii nowych oszczędności każdego roku, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., w wysokości 1,5 % rocznego wolumenu sprzedaży energii odbiorcom końcowym, uśrednionej w latach 2010 - 2012.

W dokumencie „Wytyczne dotyczące dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej – art. 7: Systemy zobowiązujące do efektywności energetycznej”⁵⁾, zwane w dalszej treści „Wytycznymi”, wyjaśniono, w jaki sposób należy obliczyć łączny cel w zakresie skumulowanych i nowych oszczędności energii, które mają zostać osiągnięte w ramach obowiązku obejmującego lata 2014–2020, oraz sprecyzowano, które zestawy danych statystycznych mogą być wykorzystywane. Ponadto wielkość ta może zostać zredukowana przez Państwa Członkowskie UE nawet o 25 % poprzez zastosowanie czterech konkretnych możliwości określonych w art. 7 ust. 2 lit. a - d dyrektywy 2012/27/UE.

Zgodnie z Wytycznymi, cel w zakresie oszczędności energii wyliczany i raportowany ma być w kategorii energii końcowej, dlatego analizy prowadzono też w tej kategorii. Zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE do podstawy obliczenia oszczędności energii w ramach systemu można nie wliczać zużycia energii w transporcie. Wartość bazy od której obliczane będą oszczędności energii przedstawiono w Tabeli nr 2, według danych Eurostatu⁶⁾.

⁵⁾ Dokument Roboczy Służb Komisji - Wytyczne dotyczące dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE - Artykuł 7: Systemy zobowiązujące do efektywności energetycznej, SWD(2013) 451 FINAL

⁶⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database (X 2013)

Tabela nr 2 Zużycie energii finalnej w Mtoe wg Eurostatu w latach 2010-2012

Pozycja	INDIC_NRG	lp.	2010	2011	2012	średnia
B_101700	Zużycie energii finalnej	1	66,33	63,87	63,64	64,61
B_101900	Zużycie energii finalnej - Transport	2	17,61	17,81	17,30	17,57
Zużycie energii finalnej (po wyłączeniu transportu)		3=1-2	48,72	46,06	46,34	47,04

Źródło: Eurostat 2014

Od bazowej wielkości 47,04 Mtoe można odliczyć do 25% zużywanej energii finalnej, o ile energia ta zużywana jest w przemysłowym obszarze EU-ETS, zdefiniowanym w Załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE⁷.

Dyrektywa 2012/27/UE przewiduje dwie możliwości obliczenia łącznego celu w zakresie oszczędności energii finalnej od 2014 r. do 2020 r.:

- możliwość pierwsza - standardowa zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy - 1,5% rocznie do 2020 r., to jest 10,5 %,
- możliwość druga - zredukowana zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a dyrektywy - 9% rocznego wolumenu energii sprzedanej odbiorcom końcowym uśrednionej w ostatnim trzyletnim okresie przed dniem 1 stycznia 2013 r.

Jednocześnie zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 2012/27/UE państwo członkowskie może:

- wyłączyć z obliczeń całość lub część wolumenu sprzedaży energii wykorzystanej w działalności przemysłowej wymienionej w Załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE (art. 7 ust. 2 lit. b),
- odliczyć oszczędność energii w sektorach przetwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii (art. 7 ust. 2 lit. c),
- odliczyć oszczędność energii wynikającą z działań indywidualnych od dnia 31 grudnia 2008 r., która nadal będzie miała znaczenie w 2020 r. oraz może być mierzona i weryfikowana (art. 7 ust. 2 lit. d).

Państwa członkowskie mogą korzystać z wymienionych wyżej sposobów odliczeń dowolnie (tj. wybrać jedno lub więcej rozwiązań), przy czym należy mieć na uwadze brzmienie art. 7 ust. 3 dyrektywy 2012/27/UE, aby łączna wielkość odliczeń nie przekroczyła 25% wolumenu oszczędności energii.

Po przeprowadzeniu analiz zdecydowano, aby przyjąć do realizacji program standardowy, 1,5% rocznie do 2020 r., to jest 10,5 %, zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE, co odpowiada osiągnięciu oszczędności energii finalnej w 2020 r. na poziomie 3,675 Mtoe.

Zgodnie z art. 7 ust. 9 dyrektywy 2012/27/UE Ministerstwo Gospodarki notyfikowało Komisji Europejskiej system świadectw efektywności energetycznej w dniu 5 grudnia 2013 r.

Wzorcowa rola instytucji rządowych - cel w zakresie efektywności energetycznej.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE każde państwo członkowskie zapewnia, aby od dnia 1 stycznia 2014 r. 3 % całkowitej powierzchni ogrzewanych lub chłodzonych budynków będących własnością jego instytucji rządowych oraz przez nie zajmowanych było poddawane corocznej renowacji w celu spełnienia przynajmniej wymogów minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej, które ustaliło przy zastosowaniu art. 4 dyrektywy 2010/31/UE.

Art. 5 ust. 6 ww. dyrektywy dopuszcza także wprowadzenie tzw. rozwiązania alternatywnego względem art. 5 ust. 1-5.

W dniu 31 grudnia 2013 r. Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju notyfikowało Komisji Europejskiej podejście alternatywne. W notyfikacji tej oszacowano, iż wartość docelowa rocznej oszczędności energii w budynkach instytucji rządowych będzie wynosiła 2122,15 MWh.

Zgodnie z notyfikacją Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju przy obliczaniu wartości docelowej oszczędności energii przyjęto następujące założenia:

1. Na podstawie definicji instytucji rządowych zawartej w dyrektywie 2012/27/UE oraz „Dokumentu Roboczego Służb Komisji: Wytyczne dotyczące dyrektywy 2012/27/UE w

⁷ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. L 275 z 25.10.2003, str. 32)

sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchYLENIA dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE - Artykuł 5: Wzorcową rolę budynków instytucji publicznych” do określenia instytucji objętych obowiązkiem spełnienia wymogów art. 5 ust. 1 posłużono się wykazem centralnych organów rządowych zawartym w załączniku IV do dyrektywy w sprawie zamówień publicznych (2004/18/WE) (za wyjątkiem urzędów wojewódzkich, samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, wojewódzkich sądów administracyjnych, sądów powszechnych - rejonowych, okręgowych i apelacyjnych ze względu na fakt, iż ich działalność nie obejmuje całego terytorium RP).

2. Od instytucji objętych obowiązkiem spełnienia wymogów art. 5 ust. 1 zebrano informację nt. powierzchni użytkowej budynków, wartości współczynników przenikania ciepła dla przegród zewnętrznych, wartości wskaźnika nieodnawialnej energii pierwotnej EP (na podstawie świadectw charakterystyki energetycznej) oraz wartości zużycia nośnika energii na potrzeby ogrzewania oraz przygotowania ciepłej wody użytkowej w przypadku braku świadectwa charakterystyki energetycznej.
3. W przypadku braku świadectwa charakterystyki energetycznej dla budynku, na podstawie przekazanej danej nt. zużycia nośnika energii, oszacowano wartość wskaźnika EP dla budynku.
4. Zgodnie z art. 4 dyrektywy 2010/31/UE przyjęto minimalne wymagania dotyczące charakterystyki energetycznej budynków, zarówno nowowznoszonych, jak i istniejących podlegających przebudowie. Wymagania te zawarto w *rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 5 lipca 2013 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 926)*, które wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2014 r. W rozporządzeniu tym zdefiniowano nowe wymagania dotyczące ochrony cieplnej i energooszczędności budynków oraz systemów technicznych zużywających energię w budynku oraz wskazano tzw. „ścieżkę dojścia” do wymagań na rok 2021, tak by osiągnąć poziom niemal zero energetyczny budynków. Dla budynków nowowznoszonych określono wymagania dotyczące maksymalnej wartości wskaźnika nieodnawialnej energii pierwotnej, maksymalnej wartości współczynników przenikania ciepła oraz wymagania dla instalacji: ogrzewania, wentylacji, przygotowania ciepłej wody użytkowej oraz chłodzenia. Z kolei, dla budynków istniejących, podlegających przebudowie (czyli robotom budowlanym, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji) określono wymagania dotyczące izolacyjności cieplnej przegród (maksymalne wartości współczynników przenikania ciepła) oraz wymagania dla instalacji: ogrzewania, wentylacji, przygotowania ciepłej wody użytkowej oraz chłodzenia. W zestawieniu zawarto budynki, które w dniu 1 stycznia 2014 r. nie spełniają wymagań dotyczących współczynnika przenikania ciepła dla przegród.
5. Zgodnie z „Dokumentem Roboczym Służb Komisji: Wytyczne dotyczące dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej - Artykuł 5: Wzorcową rolę budynków instytucji publicznych”, przy podejściu alternatywnym powinno się oszacować potencjalną oszczędność energii, wyrażoną w GWh/rok, dla budynków, które nie spełniają wymagań zawartych w *rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej zmieniającym rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie*. Oszczędność tę należy wyliczyć jako różnicę między wskaźnikiem nieodnawialnej energii pierwotnej EP dla budynku po termomodernizacji a wskaźnikiem nieodnawialnej energii pierwotnej EP dla budynku istniejącego, i pomnożyć ją przez powierzchnię budynku. Jednakże, że względu na to, że w ww. rozporządzeniu wymagania dla budynków istniejących są uzależnione od wartości współczynnika przenikania ciepła (a nie od wskaźnika nieodnawialnej energii pierwotnej EP), na potrzeby obliczeń wartości docelowej założono, że po przeprowadzeniu przebudowy w budynku istniejącym, wartość wskaźnika EP będzie równa maksymalnej wartości wskaźnika EP dla budynku nowowznoszonego określonego w ww. rozporządzeniu.

Poniżej przedstawiono zestawienie danych dla budynków o powierzchni użytkowej powyżej 500 m² będących własnością instytucji rządowych oraz przez nie zajmowanych, które nie spełniają minimalnych wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej ustalonych

zgodnie z art. 4 dyrektywy 2010/31/UE na rok 2014.

Tabela nr 3

Oszczędność energii dla budynków o powierzchni użytkowej powyżej 500 m² będących własnością instytucji rządowych oraz przez nie zajmowanych, które nie spełniają minimalnych wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej ustalonych zgodnie z art. 4 dyrektywy 2010/31/UE (nie spełniają dopuszczalnej maksymalnej wartości współczynnika przenikania oraz dopuszczalnej maksymalnej wartości wskaźnika EP określającego roczne zapotrzebowanie na nieodnawialną energię pierwotną na jednostkę powierzchni) na rok 2014

przeznaczenie budynków	ilość budynków	powierzchnia użytkowa	wartość wskaźnika zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną EP		oszczędność energii
			średnia ważona	wynikająca z przepisów *)	
-	szt.	m ²	kWh/(m ² ·rok)	kWh/(m ² ·rok)	GWh/rok
zamieszkania zbiorowego	7	19416,20	437,93	220,00	4231,47
	9	30409,69	290,72	195,00	2910,76
mieszkalny wielorodzinny	4	3271,15	148,41	115,00	109,30
	11	12030,62	167,96	105,00	757,43
użyteczności publicznej	77	543825,34	260,35	190,00	38256,87
	51	227066,21	263,48	165,00	22361,09
magazynowy, przemysłowy, gospodarczy	1	874,40	517,46	235,00	246,98
	12	18743,85	309,48	210,00	1864,55
SUMA	172	855637,46			70738,45

*) Wartość wskaźnika EP określającego roczne zapotrzebowanie na nieodnawialną energię pierwotną na jednostkę powierzchni określona jest w przepisach *rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie*. Wymaganie to ustalono zgodnie z art. 4 dyrektywy 2010/31/UE.

Ponadto, ze względu na brak informacji nt. standardu energetycznego dla 32 budynków o łącznej powierzchni użytkowej 143418,66 m², nie można określić oszczędności energii dla tych budynków.

Na podstawie powyższego oszacowano, że wartość docelowa rocznej oszczędności energii wynosi 3 % x 70738,45 = 2122,15 MWh.

Podejścia alternatywne

Zgodnie z art. 5 ust. 6 dyrektywy 2012/27/UE, przyjęto następujące alternatywne środki do zapewnienia wdrożenia art. 5 ust. 1-5 dyrektywy:

1. Spełnienie minimalnych wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej zawartych w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 4 działu II Zgodnie z Oceną skutków regulacji tego rozporządzenia, na skutek wejścia w życie tej regulacji roczne oszczędności energii wyniosą 1152 MWh/rok. Jednakże, należy zauważyć, że oszczędności te dotyczą jedynie budynków nowowznoszonych. Nie przeprowadzono tego typu obliczeń dla budynków istniejących.

2. W ramach projektowanego Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko w latach 2014-2020 planowane jest utworzenie priorytetu 4.3. „Wspieranie efektywności energetycznej i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii w sektorze publicznym i mieszkaniowym” Program ten przyczyni się do osiągnięcia celów dotyczących zwiększenia efektywności energetycznej, zwiększenia produkcji i wykorzystania OZE oraz redukcji emisji CO².

Przewiduje się, że wsparcie w ramach tego priorytetu skierowane będzie głównie na kompleksową modernizację energetyczną budynków użyteczności publicznej i budynków mieszkalnych wraz z wymianą wyposażenia tych obiektów na energooszczędne.

Szacuje się, że dzięki temu dofinansowaniu oszczędność energii wyniesie 135 MWh/rok. Należy jednakże zauważyć, że program ten dotyczy zarówno budynków należących do sektora finansów publicznych, jak i budynków będących własnością prywatną (np. budynki mieszkalne). Zatem, oszczędności energii powinny być mniejsze.

3. Programy wsparcia realizowane przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

prowodzi szereg programów wsparcia w zakresie oszczędności energii dla budynków należących do sektora finansów publicznych, m. in.:

□ Program Operacyjny (PL04) „Oszczędzanie energii i promowanie odnawialnych źródeł energii”,

□ Program priorytetowy „System zielonych inwestycji (GIS – Green Investment Scheme) Część 5)

Zarządzanie energią w budynkach wybranych podmiotów sektora finansów publicznych”,

□ Program priorytetowy Edukacja ekologiczna na 2014 rok.

Programy te koncentrują się na promowaniu oszczędności energii poprzez realizację projektów termomodernizacji, podnoszenie poziomu świadomości ekologicznej i kształtowanie postaw ekologicznych społeczeństwa poprzez promowanie zasad zrównoważonego rozwoju.

Celem programów jest ograniczenie lub uniknięcie emisji dwutlenku węgla poprzez dofinansowanie przedsięwzięć poprawiających efektywność wykorzystania energii w budynkach wybranych podmiotów sektora finansów publicznych.

Ze względu na brak danych, nie jest możliwe oszacowanie prognozowanej oszczędności energii na wskutek realizacji tych programów.

4. Stosowanie odnawialnych źródeł energii w budynkach użytkowanych przez sektor finansów

Publicznych Zgodnie z art. 5 ust. 2a ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409) jednostki sektora finansów publicznych przy wznoszeniu budynków oraz przy planowanej przebudowie lub przedsięwzięciu służącemu poprawie efektywności energetycznej zachęcane są do rozważenia stosowania odnawialnych źródeł energii.

Ze względu na brak danych, nie jest możliwe oszacowanie prognozowanej oszczędności energii na wskutek stosowania tych przepisów.

5. Planowane jest opracowanie poradnika dotyczącego zastosowania środków poprawy efektywności energetycznej w budownictwie mieszkaniowym jedno- i wielorodzinnym oraz w budynkach użyteczności publicznej Poradnik ten będzie ogólnodostępny na stronie internetowej obsługującej ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. Będzie zawierał opis przedsięwzięć wpływających na poprawę efektywności energetycznej budynków, wskazówki dotyczące zmiany zachowań, które służyłyby poprawie efektywności energetycznej oraz opis istniejących systemów wsparcia poprawy efektywności energetycznej budynków.

Ze względu na brak danych, nie jest możliwe oszacowanie prognozowanej oszczędności energii na wskutek realizacji tego poradnika.

Mając na uwadze powyższe, szacuje się, że, dzięki ww. podejściom alternatywnym, cel rocznej oszczędności energii wynoszący **2122,15 MWh/rok (tj. 1100 toe/rok)** zostanie osiągnięty.

Inne środki poprawy efektywności energetycznej przewidziane w projekcie ustawy

Oprócz systemu świadectw efektywności energetycznej oraz wzorcowej roli instytucji rządowych, projekt ustawy wprowadza także wymagania w zakresie sporządzania audytu efektywności energetycznej, zasady weryfikacji audytów energetycznych przez niezależny organ, a także nakłada obowiązek dla dużych przedsiębiorstw w zakresie przeprowadzania audytów energetycznych lub wprowadzania systemów zarządzania energią.

Ponadto, zgodnie z ust. 1 art. 6 dyrektywy 2012/27/UE w projekcie ustawy wprowadzono, obowiązek dla instytucji rządowych, aby przy przeprowadzaniu zamówień publicznych, których wartość szacunkowa jest równa lub wyższa niż kwoty wskazane w art. 7 dyrektywy 2004/18/WE oraz których przedmiotem są:

- 1) produkty związane z energią, przy wyborze oferty stosowały kryterium najwyższej klasy efektywności energetycznej;
- 2) budynki, przy wyborze oferty stosowały kryterium najwyższej charakterystyki energetycznej;
- 3) usługi, przy wyborze oferty stosowały kryterium największej oszczędności energii.

Należy podkreślić, iż zamówienia publiczne stanowią istotną pozycję w wydatkach instytucji publicznych krajów członkowskich Unii Europejskiej. Wydatki z tego tytułu stanowią równowartość ok. 17% produktu krajowego brutto UE. Jest to dowodem na duży potencjał administracji publicznej, która może oraz powinna odgrywać ważną rolę w inicjowaniu i utrwalaniu zachowań proekologicznych, umożliwiając tym samym rozwój wyrobów i usług charakteryzujących się wysokimi standardami środowiskowymi.

Tak istotny udział sektora publicznego w transakcjach handlowych powoduje, że uwzględnianie przez administrację publiczną aspektów efektywności energetycznej nabywanych towarów i usług powinno mieć dostrzegalny wpływ na realizację celów w zakresie oszczędności energii. Jednocześnie należy podkreślić, iż wprowadzenie ww. obowiązku dla instytucji publicznych nie będzie się wiązało z obciążeniem budżetu państwa. Tym bardziej, iż zaproponowana zmiana w projekcie ustawy *o efektywności energetycznej* ma już częściowo zastosowanie w polskim porządku prawnym. W Polsce funkcjonuje bowiem już system znakowania urządzeń biurowych „Energy Star” na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1), zmienionego rozporządzeniem nr 174/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. (Dz. Urz. UE L 63 z 6.03.2013, str. 1). Zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia centralne organy rządowe *określają wymagania w zakresie efektywności energetycznej co najmniej równorzędne ze wspólnymi specyfikacjami dla zamówień publicznych na dostawy o wartości na poziomie lub powyżej kwot progowych określonych w art. 7 dyrektywy 2004/18/UE*. Ponadto w Polsce funkcjonuje od kilku lat także dobrowolny system Zielonych Zamówień Publicznych. Podkreślenia wymaga fakt, iż funkcjonowanie ww. systemów w Polsce nie wiąże się z obciążeniami budżetu państwa. Pod względem proceduralnym przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego z zastosowaniem kryterium efektywności energetycznej zasadniczo nie różni od standardowego postępowania. Dlatego też należy uznać, iż zielone zamówienia publiczne nie będą powodowały potrzeby dodatkowego zatrudnienia w instytucjach zamawiających. Jednocześnie pragnę podkreślić, iż art. 34 projektu wyraźnie wskazuje, iż *Zamawiający może uzależnić stosowanie kryterium, o którym mowa w ust. 2a od możliwości ekonomicznych, technicznych oraz utrzymania odpowiedniego poziomu konkurencji*.

Przepisy ustawy wprowadzają także zmiany w ustawie Prawo energetyczne i nakładają na Ministra właściwego ds. gospodarki obowiązek w zakresie sporządzenia oceny potencjału wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych lub chłodniczych, oraz powiadomienia o jej sporządzeniu Komisji Europejskiej.

W tym miejscu należy wskazać, iż Ministerstwo Gospodarki rozpoczęło już prace nad realizacją tego obowiązku. W ramach prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego realizowane jest zadanie pn. Ocena narodowego potencjału ciepłownictwa i chłodnictwa. Koszt realizacji zadania to 569 105,69 PLN.

Zgodnie z projektowaną ustawą Minister właściwy ds. gospodarki na żądanie Komisji Europejskiej będzie zobowiązany zaktualizować ocenę. Zatem ewentualne koszty, jakie mogłyby powstać w kolejnych latach od wejścia w życie projektu ustawy byłyby związane z aktualizacją przedmiotowej oceny. Niemniej jednak, między innymi, w celu zminimalizowania tych kosztów oraz usprawnienia realizacji ww. obowiązku Ministra właściwego ds. gospodarki, wprowadzono w ustawie przepis stanowiący, iż do zadań własnych gminy również będzie należało sporządzenie niniejszej oceny, z tymże w zakresie ograniczonym do obszaru gminy. Ocenę tę ustanowiono również obligatoryjnym elementem projektu planu gminy w zakresie zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe.

Ww. środki poprawy efektywności energetycznej powinny przyczynić się do realizacji krajowego celu indykatywnego w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020.

Koszty dla budżetu państwa

Przewiduje się, iż projektowana ustawa będzie generowała koszty dla budżetu państwa w związku z obowiązkiem przeprowadzania weryfikacji audytów efektywności energetycznej sporządzanych w dużych przedsiębiorstwach oraz funkcjonowaniem systemu świadectw efektywności energetycznej.

- System świadectw efektywności energetycznej oraz weryfikacja audytów energetycznych

- Funkcjonowanie obecnego systemu świadectw efektywności energetycznej

Obecnie do obsługi systemu świadectw efektywności energetycznej wdrożonego ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. *o efektywności energetycznej* zaangażowane są w Urzędzie Regulacji Energetyki 3 pełne etaty: Naczelnik Wydziału i dwóch pracowników merytorycznych. Należy jednocześnie wskazać, iż do przeprowadzenia II przetargu na wybór przedsięwzięć służących

poprawie efektywności energetycznej ogłoszonego w dniu 27 grudnia 2013 r., Prezes URE powołał także do pracy w komisji przetargowej około 30 pracowników URE, w tym w większości pracowników Oddziałów Urzędu, którzy z uwagi na posiadane wykształcenie wyższe techniczne oraz doświadczenie zawodowe, oprócz realizacji zadań Prezesa URE określonych w szczególności w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 19997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 poz. 1059 z późn. zm.), zostali zaangażowani równolegle w pracę ww. komisji – odbywa się to w godzinach pracy, jako zadanie dodatkowe obok dotychczas realizowanych.

W związku z faktem, iż Prezes URE nie otrzymał dodatkowych środków budżetowych przewidzianych w OSR do obecnej ustawy o efektywności energetycznej, zadania Prezesa URE wynikające z tej ustawy realizowane są w ograniczonym zakresie, co niestety przekłada się wprost na uzyskane efekty obecnie funkcjonującego systemu, w szczególności w związku z długim, kilkumiesięcznym okresem rozstrzygnięcia przetargu oraz niską częstotliwością przeprowadzanych przetargów w ciągu roku.

Niemniej jednak, wskazać należy, iż jest to początkowa faza funkcjonowania systemu, zatem jest za wcześnie, aby móc w pełni ocenić wyniki systemu.

Do chwili obecnej Prezes URE ogłosił dwa przetargi na wybór przedsięwzięć, za które można uzyskać świadectwa efektywności energetycznej. Pierwszy przetarg został zakończony w dniu 29 sierpnia 2013 r. (ogłoszenie wyników 13 września 2013 r.), drugi przetarg z kolei został zakończony (ogłoszenie wyników 29 października 2014 r.).

Pierwszy i drugi przetarg został ogłoszony w trzech obszarach, zwanych kategoriami przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej:

- 1) zwiększenia oszczędności energii przez odbiorców końcowych,
- 2) zwiększenia oszczędności energii przez urządzenia potrzeb własnych,
- 3) zmniejszenia strat energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego w przesyłce lub dystrybucji.

Kategoria (1) - odbiorców końcowych obejmuje wszystkie sektory końcowego zużycia. Kategoria (2) - dotyczy wyłącznie tzw. urządzeń potrzeb własnych, definiowanych, jako zespół pomocniczych obiektów lub instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, służących procesowi wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła. Natomiast kategoria (3) – zmniejszenia strat energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego w przesyłce lub dystrybucji dotyczy modernizacji sieci transportujących nośniki energii wraz z odpowiednimi obiektami towarzyszącymi tym procesom.

Zgodnie z informacjami dostępnymi w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Urzędu Regulacji Energetyki, w pierwszym przetargu złożono 212 ofert, z czego 102 oferty przyjęto.

Zdecydowana większość podmiotów składających oferty to firmy zawodowo zajmujące się produkcją lub dystrybucją ciepła – ok.75% wniosków. Pozostałe podmioty to: dystrybutorzy energii elektrycznej, spółdzielnie mieszkaniowe, instytuty badawcze i inne.

W wyniku rozstrzygnięcia pierwszego przetargu, przyznano następujące wartości świadectw efektywności energetycznej⁸:

Kategoria (1) – zakwalifikowano 42 oferty na łączną wartość 13,18 ktoe,

Kategoria (2) – zakwalifikowano 19 ofert na łączną wartość 3,78 ktoe,

Kategoria (3) – zakwalifikowano 40 ofert na łączną wartość 3,56 ktoe.

Łącznie przyznano świadectwa efektywności energetycznej o wartości 20,5 ktoe, co stanowi niecałe 4% dostępnej puli 550 ktoe. Przyczyną słabego wyniku pierwszego przetargu były prawdopodobnie następujące czynniki: krótki okres na złożenie dokumentów przetargowych oraz ograniczenie przydziału białych certyfikatów do oszczędności energii o wartości, co najmniej 10 toe/rok, co przekłada się na 116,3 MWh/rok. W przypadku przedsiębiorstw do oszacowania oszczędności energii potrzebny jest audyt, przynajmniej wstępny, pozwalający rozróżnić obszary do poprawy efektywności energetycznej. Ponadto niezbędna jest decyzja firmy o konieczności realizacji przedsięwzięcia, co przekłada się na zapewnienie źródeł finansowania. Niestety oba te działania potrzebują pewnego czasu, a trochę nieoczekiwane ogłoszenie przetargu wraz z krótkim terminem na składanie ofert, tego czasu nie zapewniły.

W Tabeli nr 9 przedstawiono zagregowane dane dotyczące wydanych świadectw efektywności energetycznej i określonych w nich przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej.

Tabela nr 9 Zagregowane dane dotyczące wydanych świadectw efektywności energetycznej i

⁸<http://bip.ure.gov.pl/bip/efektywnosc-energetyczn/swiadectwa-efektywnosci/1144,Zagregowane-dane-dotyczace-wydanych-swiadectw-efektywnosci-energetycznej-2014-r.html>

określonych w nich przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej

Dane narastające według stanu na koniec miesiąca	Liczba wydanych świadectw efektywności energetycznej (szt.)	Wartość wydanych świadectw efektywności energetycznej (toe)	Łączna deklarowana oszczędność energii finalnej w okresie uzyskiwania oszczędności energii (toe)	Łączna deklarowana oszczędność energii pierwotnej w okresie uzyskiwania oszczędności energii (toe)	Łączna szacowana wielkość redukcji emisji CO ₂ w okresie uzyskiwania oszczędności energii (tona)
Styczeń	59	9 898,610	115 528,570	183 863,960	668 018,185
Luty	90	14 981,730	185 584,620	282 719,760	1 009 366,935
Marzec	94	15 116,730	187 245,120	284 604,860	1 016 081,535
Kwiecień	100	19 057,730	205 953,820	332 697,860	1 186 722,435
Maj	101	20 518,730	213 183,820	354 612,860	1 261 602,435

Zgodnie z informacjami dostępnymi w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Urzędu Regulacji Energetyki w ramach realizacji drugiego przetargu na wybór przedsięwzięć proefektywnościowych do Prezesa URE wpłynęło 487 ofert przetargowych, z czego:

3 oferty zostały wycofane na wniosek podmiotów przystępujących do przetargu,

484 oferty zostały skutecznie zgłoszone do udziału w przetargu.

W wyniku rozstrzygnięcia przetargu komisja przetargowa wybrała 302 oferty przetargowe. Natomiast 169 ofert przetargowych zostało odrzuconych. Ponadto w rozstrzygniętym przetargu 13 ofert przetargowych nie zostało wybranych z uwagi na niespełnianie kryteriów określonych w art. 20 ust. 1 ustawy o efektywności energetycznej.

Tabela nr 10

Zagregowane wyniki drugiego przetargu na wybór przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej według kategorii, o których mowa w art. 16 ust. 3 ustawy o efektywności energetycznej

Kategoria przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej	Wartość świadectw efektywności energetycznej przewidzianych do wydania w przetargu (toe)	Ilość wybranych ofert (szt.)	Wartość świadectw efektywności energetycznej, o które ubiegają się podmioty, które wygrały przetarg (toe)	Udział procentowy (dane z kol. 5 : dane z kol. 2) * 100% (%)
1	2	4	5	6

Zwiększenie oszczędności energii przez odbiorców końcowych	1 094 636,8	169	31 692,198	2,895
Zwiększenie oszczędności energii przez urządzenia potrzeb własnych	136 829,6	24	11 364,856	8,306
Zmniejszenie strat energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego w przesyłach lub dystrybucji	136 829,6	109	14 123,092	10,322
RAZEM:	1 368 296	302	57 180,146	4,179

Należy zauważyć, iż oszczędności energii w ramach systemu świadectw efektywności energetycznej generowane będą nie tylko poprzez realizację inwestycji zgłaszanych do przetargu, organizowanego przez Prezesa URE, ale również poprzez realizację inwestycji przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej ze środków pozyskanych z opłat zastępczych.

Według informacji uzyskanych z NFOŚiGW z tytułu opłat zastępczych, w ramach rozliczenia obowiązku z tytułu systemu świadectw efektywności energetycznej za rok 2013 wpłynęło łącznie ok. 450 mln PLN. Zatem środki uzyskane z opłat zastępczych będą generować oszczędności energii, a także wpływy do budżetu państwa z tytułu podatków PIT, VAT w związku z realizowanymi inwestycjami.

- Koszty dla budżetu państwa wynikające z projektowanej ustawy - system świadectw efektywności energetycznej oraz weryfikacja audytów energetycznych

W przypadku zadań związanych z administrowaniem systemu białych certyfikatów oraz weryfikacją audytów energetycznych koszty obciążenia dla budżetu państwa wyglądają następująco:

- zatrudnienie w URE - ok. 1 111 tys. PLN rocznie
- weryfikacji audytów energetycznych – ok. 700 tys. PLN rocznie.

Przyjęto, iż do obsługi zoptymalizowanego systemu świadectw efektywności energetycznej oraz do realizacji nowego zadania w zakresie weryfikacji audytów energetycznych, w Urzędzie Regulacji Energetyki należy zwiększyć zatrudnienie o 13 etatów (po uwzględnieniu przyznania w formule uruchomienia rezerwy celowej 5 etatów).

Jednocześnie należy wskazać, że przy kalkulacji zapotrzebowania kadrowego na realizację zadań Prezesa URE określonych w projekcie ustawy, wzięto pod uwagę trudną sytuację finansową budżetu państwa. W konsekwencji, pomimo projektowanego zwiększenia liczby zadań Prezesa URE w tym obszarze, kierując się powyższymi ograniczeniami budżetowymi, zaproponowano zwiększenie obsady kadrowej na realizację ww. zadań do 13 etatów.

Jest to niezbędne minimum. W przeciwnym razie nie będzie możliwe zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu świadectw efektywności energetycznej.

Przepisy projektowanej ustawy, w ramach zmodyfikowanego systemu świadectw efektywności energetycznej, przewidują dla Prezesa URE kompetencje w zakresie:

- 1) kwalifikacji wniosków o przyznanie świadectwa efektywności energetycznej,
- 2) wydawania świadectw efektywności energetycznej,
- 3) umarzania świadectw efektywności energetycznej w drodze decyzji na wniosek podmiotów zobligowanych,
- 4) przekazywania informacji o umorzonych świadectwach efektywności energetycznej podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw,
- 5) zaliczania nadwyżki świadectw efektywności energetycznej umorzonych do dnia 31 marca danego roku na poczet kolejnych lat następujących po roku, którego obowiązek, dotyczy,
- 6) identyfikacji podmiotów zobowiązanych do rozliczenia się z obowiązku pozyskania świadectw efektywności energetycznej,
- 7) identyfikacji ilościowej obowiązku w odniesieniu do każdego z ww. podmiotów, przy uwzględnieniu ulg i zwolnień przewidzianych w ustawie;
- 8) dokonania rozliczenia obowiązku pozyskania świadectw efektywności energetycznej;
- 9) wymierzania kar pieniężnych w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów dotyczących realizacji obowiązku w zakresie systemu świadectw efektywności energetycznej.
- 10) weryfikacji audytów energetycznych przedsięwzięć zgłoszonych do systemu świadectw efektywności energetycznej.

Projektowana ustawa ma na celu m. in. zoptymalizowanie dotychczasowego systemu świadectw efektywności energetycznej. Do podstawowych zmian wprowadzonych w projekcie ustawy w porównaniu do obowiązującej ustawy należy zaliczyć zniesienie możliwości uiszczenia przez podmioty zobligowane opłaty zastępczej. Obecnie bowiem wiele podmiotów zobowiązanych korzysta z możliwości uiszczenia opłaty zastępczej zamiast uzyskiwać i przedstawiać do umorzenia Prezesowi URE świadectwa efektywności energetycznej. Rozwiązanie to wypacza ideę systemu świadectw efektywności energetycznej i negatywnie wpływa na rynek środków poprawy efektywności energetycznej. Zaproponowana zmiana ma zapobiec temu zjawisku. Ponadto zrezygnowano z dotychczasowego trybu przyznawania świadectw efektywności energetycznej w formule przetargu. Zgodnie z obecnym projektem ustawy świadectwa będą wydawane na wniosek podmiotu realizującego przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej.

Zgodnie z projektowaną regulacją wpływy z kar za niezrealizowanie obowiązku w zakresie umarzania świadectw efektywności energetycznej przez podmioty zobligowane będą wpływały do budżetu państwa.

Dzięki zoptymalizowanemu systemowi, należy się spodziewać, iż zwiększy się także liczba zgłaszanych przedsięwzięć proefektywnościowych do przetargu. To z kolei przełoży się na wzrost liczby zadań związanych z obsługą systemu świadectw efektywności energetycznej w Urzędzie Regulacji Energetyki.

Przy konstruowaniu systemu uwzględniono również aspekty związane z nowymi wytycznymi Komisji Europejskiej w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele z energią w latach 2014-2020 (2014/C 200/01). W ocenie Ministerstwa Gospodarki, obecna konstrukcja systemu, w szczególności zlikwidowanie opłaty zastępczej, pozwoli uniknąć konieczności zgłaszania do Komisji Europejskiej systemu świadectw efektywności energetycznej, jako pomocy publicznej.

Tabela 3. Prognoza kosztów administracyjnych, które zostaną poniesione w skali roku, w związku z dodatkowym zatrudnieniem w Urzędzie Regulacji Energetyki

Rodzaj wydatków	Wyliczenie	Ilość etatów	Razem
Wydatki bieżące na wynagrodzenia	5 933 zł x 12 miesięcy	13	925 548 zł
Pochodne od wynagrodzeń:			185 640 zł
Składki na ubezpieczenia społeczne	$5933 \text{ zł} \times 17,19 \% = 6952,88$	13	
Składki na fundusz pracy			

Razem	$6953 \times 2,45 \% = 7123$ $7123 \times 12 = 85476$ $85476 \times 13 = 1111188$		
Pozostałe wydatki bieżące (z przeznaczeniem na utworzenie i wyposażenie nowych stanowisk pracy)	10 000 zł	13	130 000 zł
Razem w 2015 r.		7	ok. 1 241 188 zł

Tabela 4. Prognoza kosztów administracyjnych, które zostaną poniesione w okresie 10 lat od wejścia w życie projektu przedmiotowej ustawy w związku z dodatkowym zatrudnieniem w Urzędzie Regulacji Energetyki

rok	kwota
2015	1241188
2016	1111188
2017	1111188
2018	1111188
2019	1111188
2020	1111188
2021	1111188
2022	1111188
2023	1111188
2024	1111188
razem	11241880

Tabela 5. Prognoza kosztów administracyjnych, które zostaną poniesione w okresie 10 lat od wejścia w życie projektu przedmiotowej ustawy w związku z wdrożeniem zoptymalizowanego mechanizmu świadectw efektywności energetycznej oraz realizacji nowego zadania polegającego na weryfikacji audytów energetycznych⁹.

rok	kwota
2015	1 941 188
2016	1 811 188
2017	1 811 188
2018	1 811 188
2019	1 811 188
2020	1 811 188
2021	1 811 188
2022	1 811 188
2023	1 811 188
2024	1 811 188
razem	18 241 880

⁹ W wyniku konsultacji z instytucjami zajmującymi się weryfikacją audytów, założono średni koszt weryfikacji audytu na poziomie 10 tys. PLN.

Mając na względzie, iż:
 - przepisy art. 8 ust. 1 b dyrektywy 2012/27/UE nakładają na państwa członkowskie obowiązek weryfikacji jakości audytów energetycznych, w tym dokonywania w stosownych przypadkach corocznego losowego wyboru statystycznie istotnego odsetka wszystkich przeprowadzonych audytów energetycznych,
 - liczbę dużych przedsiębiorstw – tj. ok. 2583,
 założono, iż corocznie będzie weryfikowanych ok. 70 audytów energetycznych.
 W wyniku konsultacji z instytucjami zajmującymi się weryfikacją audytów energetycznych przyjęto średni koszt weryfikacji audytu dużego przedsiębiorstwa na poziomie 10 tys. PLN.

Dochody budżetu państwa

Wpływy do budżetu państwa z tytułu inwestycji w ramach funkcjonowania systemu świadectw efektywności energetycznej

System świadectw efektywności energetycznej wpłynie pozytywnie na rozwój przedsiębiorstw świadczących usługi w zakresie poprawy efektywności energetycznej oraz na rynek pracy. Z tytułu funkcjonowania tego systemu powinny wzrosnąć wpływy do budżetu państwa m.in. z tytułu podatków VAT oraz CIT. Ministerstwo Gospodarki szacuje, iż korzyści dla budżetu państwa z tytułu zwiększonych wpływów z ww. podatków będą na poziomie ok. 20 mln PLN/rok.

Przy szacunkach wpływu do budżetu państwa z tytułu podatków VAT oraz PIT przyjęto następujące założenia:

- średnia stawka VAT – 8 %
- realna stopa podatkowa – 13,5 %
- koszt pracy – 30 %
- koszt świadectwa efektywności energetycznej – 1000 PLN

(Ministerstwo Gospodarki przewiduje, iż koszt certyfikatu będzie się kształtował na rynku, tak jak dotychczas tj. na poziomie za 1 toe ok. 1000 PLN).

- poziom pokrycia inwestycji świadectwami efektywności energetycznej - 40 %
- wysokość celu w zakresie oszczędności energii dla systemu białych certyfikatów – 0,5 Mtoe/rok.

W obliczeniach uwzględniono także „straty” budżetu państwa w związku ze zmniejszeniem sprzedaży energii i paliw.

Roczny cel w zakresie oszczędności energii z tytułu realizacji systemu świadectw efektywności energetycznej dotyczy okresu od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	22 mln	22 mln	22 mln	22 mln	0	154,8 mln
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowana regulacja poprzez stymulowanie popytu na usługi energooszczędne powinna przyczynić się do rozwoju przedsiębiorstw typu ESCO						
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Osiągnięte oszczędności energii i w efekcie zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych przyczyni się do zmniejszenia degradacji środowiska i w konsekwencji powinno to także pozytywnie wpłynąć na stan zdrowia obywateli.						
	gospodarka	Wzrost efektywności energetycznej przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa energetycznego kraju.						

Zwiększony popyt na urządzenia i materiały służące zmniejszeniu energochłonności budynków powinien wymusić rozwój nowych technologii w zakresie energooszczędnego budownictwa i termomodernizacji, zwiększenie zatrudnienia i produkcji.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

- Koszty dla dużych przedsiębiorców

Projektowana ustawa będzie skutkowała obciążeniem dla dużych przedsiębiorstw (tj. ok. 2,5 tys. dużych przedsiębiorstw) w zakresie realizacji obowiązku sporządzania audytu efektywności energetycznej lub wprowadzania systemów zarządzania energią. Ministerstwo Gospodarki szacuje, iż łączny koszt przeprowadzania audytów energetycznych dla tych przedsiębiorstw w skali roku będzie wynosił ok. 22 mln PLN. Średni koszt przeprowadzenia audytu energetycznego dla dużego przedsiębiorstwa przemysłowego oszacowano m. in. na podstawie danych z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zakładając również spadek ceny sporządzenia takiego audytu. W obliczeniach założono, iż co najmniej połowa dużych przedsiębiorstw przemysłowych wprowadzi systemy zarządzania energią ponieważ pod względem ekonomicznym systemy te będą dla nich bardziej optymalnym rozwiązaniem.

W obliczeniach nie uwzględniono dopłat z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, który przewiduje kontynuację programu „Efektywne wykorzystanie energii” dedykowanemu dofinansowaniu audytów energetycznych dla przedsiębiorstw. W rzeczywistości zatem obciążenie dużych przedsiębiorstw z tytułu obowiązku sporządzania audytu energetycznego może być dużo niższe.

- Wpływ na podmioty energochłonne zobowiązane do realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, zgodnie z art.11.

Przedmiotowy projekt w stosunku do obecnie obowiązującej ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej:

- a) zmniejsza kryterium wolumenu rocznego zużycia energii elektrycznej z 400 do 100 GWh;
- b) zmienia termin realizacji przedsięwzięcia proefektywnościowego, które można uwzględnić w realizacji obowiązku poprawy efektywności energetycznej z zakończonego nie wcześniej niż 1 stycznia 2011 r na zakończone, nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2014 r.;
- c) zwiększa uzyskane w efekcie realizacji przedsięwzięcia inwestycyjnego ograniczenie zużycia energii elektrycznej w przeliczeniu na wielkość produkcji z nie mniej niż 1,0% rocznie w stosunku do średniej jego wielkości z lat 2008-2010, do nie mniej niż 1,5% rocznie w stosunku do średniej jego wielkości z lat 2011-2013.

Projekt ustawy powiększa formalnie liczbę przedsiębiorstw mogących skorzystać z realizacji obowiązku poprawy efektywności energetycznej poprzez złożenie oświadczenia o zrealizowaniu przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, dających efekt w postaci ograniczenia zużycia energii elektrycznej w przeliczeniu na wielkość produkcji (1,5%) z 8 podmiotów o rocznym zużyciu 6 523 GWh, do ponad 30 o rocznym zużyciu 25 861 GWh.

Firmy spełniające zmienione kryteria (zużywające rocznie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i mające jednocześnie udział kosztów energii elektrycznej w wartości produkcji nie mniejszy niż 3%) uzyskają przez to możliwość wywiązywania się z obowiązku poprawy efektywności energetycznej na 2 sposoby:

- 1) poprzez poniesienie kosztu zakupu tzw. „białych” certyfikatów w cenie kupowanej energii elektrycznej;
- 2) poprzez złożenie sprzedawcy energii elektrycznej oświadczenia o zakończeniu, nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2014 r., przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, ograniczających zużycie energii elektrycznej w przeliczeniu na wielkość produkcji o nie mniej niż 1,5% rocznie w stosunku do średniej jego wielkości z lat 2011-2013.

- Koszty związane z wprowadzeniem ciepłomierzy lub indywidualnych podzielników ciepła do grudnia 2016 r.

Według Stowarzyszenie ds. Rozliczania Energii IRKOM spośród ponad 7 mln mieszkań w budynkach wielolokalowych, systemy indywidualnego rozliczania tych kosztów funkcjonują w ok. 3,5 mln mieszkań.

Należy podkreślić, że wstępne nakłady na organizację systemu ponoszą firmy zajmujące się rozliczaniem tych kosztów, zatem nie ma potrzeby angażowania środków budżetowych.

Ciepłomierze lokalowe (pełniące funkcję podzielników kosztów ogrzewania w systemie rozliczeń), mogą być stosowane w lokalach, w których czynnik grzewczy (woda) rozprowadzany jest poziomo do każdego lokalu a nie z pionów grzewczych w budynku. Ceny dostępnych na rynku ciepłomierzy lokalowych są zróżnicowane; zależne nie tylko od nominalnej wielkości przepływu ale także od standardu ciepłomierza. Średniej klasy ciepłomierz lokalowy na przykład dla przepływu 0,6 m³/h odpowiadającego kubaturze średniej wielkości mieszkania, koszt ciepłomierza wynosi ok. 400 złotych. Poza tym zgodnie z rozporządzeniem ministra gospodarki z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych (Dz. U. Nr 5, poz. 29) ciepłomierze do wody o nominalnym strumieniu do 500 m³/h posiadają 5-letni okres ważności legalizacji. Po tym czasie musi nastąpić ponowna legalizacja, która wiąże się z kosztem około 140÷200 zł.

W odniesieniu do podzielniki kosztów ogrzewania należy wskazać, iż na rynku polskim funkcjonuje wiele firm rozliczających koszty ogrzewania, co stanowi korzystną sytuację dla odbiorcy ciepła w lokalu. Koszty oferowanych usług – z reguły kompleksowych tj. zakupu, montażu podzielników i rozliczania kosztów ogrzewania są zróżnicowane. Średni koszt zakupu podzielnika kosztów ogrzewania jest znacznie niższy niż ciepłomierza lokalowego i jest zależny głównie od rodzaju podzielnika i zastosowanych w nim technologii. Istnieją dwa typy podzielników:

- cieczowe, tzw. wyparkowe - koszt 7÷10 zł/szt.
- elektroniczne - koszt 30÷60 zł/szt.

Natomiast roczny koszt usługi rozliczeniowej, średnio na mieszkanie, w którym zamontowane są trzy podzielniki wynosi ok. 30 złotych. Należy jednak wyraźnie podkreślić, że nie są to bezpośrednie koszty, jakie ponosi użytkownik lokalu.

Zasadą jest, że koszt montażu systemu rozliczeń z wykorzystaniem podzielników kosztów ogrzewania rozkładany jest na cały okres zawieranej umowy z zarządcą budynku (z reguły na 10 lat) i spłacany w ratach rocznych z oszczędności na ogrzewaniu. Koszt podzielnika i jego montażu zwraca się maksymalnie w ciągu pierwszego roku stosowania systemu rozliczeń. Użytkownik lokalu nie ponosi więc bezpośrednich kosztów.

Ceny energii

Ministerstwo Gospodarki nie przewiduje się, aby projektowany system świadectw efektywności energetycznej zmienił sytuację, na rynku energii, w stosunku do tej, która ustanowiona została ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej. Wynika to wprost z postawienia praktycznie tego samego poziomu obowiązku w zakresie oszczędności energii.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Projekt ustawy wprowadza jedynie obciążenia bezwzględnie wymagane przez dyrektywę 2012/27/UE. W związku z wprowadzeniem obowiązku w zakresie przeprowadzania audytów energetycznych oraz wprowadzania systemów

zarządzania energią w dużych przedsiębiorstwach, weryfikacji tych audytów, należy oczekiwać, iż zwiększeniu ulegnie liczba procedur i liczba dokumentów.

9. Wpływ na rynek pracy

Przewiduje się, iż projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na rynek pracy, a w szczególności przewidziany w ramach przedmiotowego projektu ustawy system świadectw efektywności energetycznej.

Przy analizie wpływu systemu świadectw efektywności energetycznej na rynek pracy przyjęto, iż nakłady w wysokości 1 mln Euro zainwestowane w przedsięwzięcia przyczyniające się do poprawy efektywności energetycznej generują pozytywny wpływ na wyniki zatrudnienia, które wynoszą średnio od 17 do 19 nowych miejsc pracy.¹⁰

Potencjał inwestycyjny systemu świadectw efektywności energetycznej dla jednego roku oszacowano przy następujących założeniach:

- cel w zakresie oszczędności energii dla systemu świadectw efektywności energetycznej wynosi 0,5 Mtoe/ rok
- wartość świadectwa efektywności energetycznej wynosi 1000 PLN
- poziom finansowania inwestycji z systemu świadectw efektywności energetycznej – 40 %.

Na podstawie ww. założeń Ministerstwo Gospodarki szacuje, iż system świadectw efektywności energetycznej spowoduje wzrost zatrudnienia w skali roku na poziomie ok. 5 tys. - 6 tys. nowych miejsc pracy.

Zatem, mając na względzie ogólny cel w zakresie oszczędności energii dla systemu świadectw efektywności energetycznej na roku 2020, prognozuje się, iż system ten powinien przyczynić się do powstania do 2020 r. do ok. 35 -40 tys. nowych miejsc pracy.

Przyrost miejsc pracy nie będzie jednak miał trwałego charakteru.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

- Wpływ na środowisko
Rezultatem wdrożenia przedmiotowej ustawy będzie poprawa efektywności energetycznej polskiej gospodarki. Osiągnięte oszczędności energii i w efekcie zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych przyczyni się do zmniejszenia degradacji środowiska.

Mając na względzie określoną wysokość krajowego indykatorywnego celu w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020, prognozuje się, że do 2020 uniknięte emisje wyniosą 128 mln Mg CO₂/MWh, co stanowi prawie 40 % krajowej rocznej emisji CO₂.¹¹ Do obliczenia unikniętych emisji CO₂ wykorzystano wskaźnik referencyjny wskazany w opracowaniu KOBIZE pn. *Referencyjny wskaźnik jednostkowej emisyjności dwutlenku węgla przy produkcji energii elektrycznej do wyznaczania poziomu bazowego dla projektów JI realizowanych w Polsce.*

- Wpływ na zdrowie
Osiągnięte oszczędności energii i w efekcie zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych przyczyni się do zmniejszenia degradacji środowiska i w konsekwencji powinno to także pozytywnie wpłynąć na stan zdrowia obywateli.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów, które zmierzają do realizacji celów w zakresie efektywności energetycznej powinno nastąpić w 2020 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

¹⁰ <http://www.iea.org/newsroomandevents/news/2013/september/name.42943.en.html> oraz *How many jobs? A Survey of the Emplymnet Effects of Investment in Energy Efficiency of Buildings*, Rod Janssen I Dan Staniaszek, The Energy Efficiency Industrial Forum, 2012

¹¹ Krajowa emisja CO₂ w 2012 r. wyniosła 321, 2 mln CO₂/MWh, źródło - KOBIZE

Należy podkreślić, iż przedmiotowa ustawa ma na celu wdrożenie dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej i zgodnie z tą dyrektywą państwa członkowskie są zobowiązane do raportowania realizacji celu w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz specyfikę projektu ustawy w opinii Ministerstwa Gospodarki nie ma potrzeby dokonywania dodatkowej ewaluacji efektów projektowanej regulacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)